

Λάιους (Γεώργιος Ψαλτάκης, Θεολόγος)

Date : Μαρτίου 12, 2008

Η διεθνής αυτή οργάνωση «ιδρύθηκε το 1917 στο Σικάγο της Αμερικής. Ο ιδρυτής του Λαϊονισμού είναι ο ασφαλιστής Melvin Jones από την Αριζόνα των Η.Π.Α...» [1]. **Πρόκειται για μια μυστική οργάνωση με ιδιόρρυθμες τελετές και λαβυρινθώδη διάρθρωση... Έχει θρησκευτικό χαρακτήρα και δεν πρόκειται για φιλανθρωπική οργάνωση, όπως ισχυρίζονται τα μέλη της** (Τελετές - Εορτές - Προσηλυτισμός κλπ.)... Πλησιάζουν Αρχιερείς και Πατριάρχες ως φιλανθρωπική κίνηση και στην συνέχεια διατυμπανίζουν ότι τάχα έλαβαν τις ευλογίες τους...» [2]. Ωρισμένοι Μητροπολίται της Εκκλησίας της Ελλάδος με Εγκυκλίους τους έχουν καταστήσει προσεκτικούς τους πιστούς τους απέναντι στην οργάνωση των Λάιους. Ενώ δε εκάλεσαν τους Λάιους να ξεκαθαρίσουν την θέση τους και να αναφέρουν τι ακριβώς πιστεύουν, όμως «μέχρι σήμερα δεν υπήρξε καμία κίνηση που να αποδεικνύει ότι οι Έλληνες Λάιους ασπάστηκαν τα κελεύσματα της μητρός Εκκλησίας» [3].

Και η οργάνωση αυτή συγγενεύει προς την Μασσωνία. Εμφορεύεται από θρησκευτικόν συγκρητισμόν. Θεωρεί τον Θεάνθρωπον Κύριον ως ίσον προς τους ιδρυτάς των άλλων θρησκειών. Χρειάζεται λοιπόν προσοχή, διότι υπάρχει κίνδυνος να πέση κανείς στην παγίδα τους και να χάση τελικώς την Ορθοδοξίαν και την σωτηρίαν του.

Παραθέτομεν στην συνέχεια το βαρυσήμαντον και εγκυρότατον κείμενον, το οποίον ομιλεί εντυπωσιακά για τους Λάιους και δικαιώνει όλες τις επιφυλάξεις μας προς αυτούς. Το καταχωρίζομεν όπως εδημοσιεύθη στο επίσημον περιοδικόν της Εκκλησίας της Ελλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Χαιρετισμός της Α. Θ. Παναγιότητος, του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.

Βαρθολομαίου προς τους επισκεψαμένους αυτόν εκπροσώπους των Lions Ελλάδος και Κύπρου (15 Σεπτεμβρίου 1996).

«Αξιότιμοι Κύριοι,

Ως ευ παρέστητε εις τον ιερόν τούτον χώρον της Μητρός Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας.

Ο αρχηγός και τελειωτής της πίστεως ημών Ιησούς Χριστός, ομιλών περί Εαυτού και περί των Εαυτού, είπε: “Τον ερχόμενον προς με ου μη εκβάλω έξω” (Ιωαν. 6,37).

Και ημείς• πιστοί εις τον ζωοποιόν λόγον Εκείνου δεχόμεθα εις τον φιλόξενον τούτον τόπον πάντα άνθρωπον, οποθενδήποτε ερχόμενον μετ’ αγάπης• μετ’ αγάπης Χριστού• πρόθυμοι, ίνα εν τω ονόματι του Χριστού και κατά υπακοήν εις Χριστόν και τους πόδας αυτού νίψωμεν.

Τούτο όμως ουδόλως σημαίνει, ότι αποδεχόμεθα και τα φρονήματα και πιστεύματα παντός ανθρώπου, τον οποίον υποδεχόμεθα εν τη προς πάντας οφειλομένη αγάπη και τιμή.

Το Οικουμενικόν Πατριαρχείον είναι ο κατ’ εξοχήν φρουρός και φύλαξ της Αποστολοπαραδότου πίστεως. Ανέκαθεν ενδιαφοροποιείτο και διαφοροποιείται οξέως προς τας κάθε είδους ψευδωνύμους “διαφωτιστικάς” αντιλήψεις, αι οποίαι υποβιβάζουν συγκρητιστικώς τον Κύριον της δόξης Ιησούν Χριστόν εις ένα εκ των πολλών διδασκάλων του κόσμου, μη ομολογούσαι αυτόν μόνον Άγιον, μόνον Κύριον, μόνον Θεόν και Σωτήρα του κόσμου, μόνον Καθηγητήν και Διδάσκαλον της υγιούς θεογνωσίας.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης, ως ο προκαθήμενος της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, είναι υπεύθυνος και υπόχρεως νουθετείν πάντα άνθρωπον και διδάσκειν πάντα άνθρωπον εν πάση σοφία ίνα παραστήση πάντα άνθρωπον τέλειον εν Χριστώ (Κολ. 1, 28).

Εν τω πνεύματι τούτω και ημείς ελάχιστος τηρητής και συνεχιστής της παραδόσεως και της πίστεως του Χριστού εδέχθημεν και τας Εντιμότητας υμών, εκλεκτοί επισκέπται και προσκυνηταί, μετά αγάπης, αλλά και μετ' ειλικρινείας.

Ακούομεν περί υμών, ως συλλόγου, ότι εμφορείσθε από θρησκευτικάς συγκρητιστικάς αρχάς, θεωρούντες και υμείς ως και άλλαι συγγενείς τη υμετέρα Ενώσεις και Ομάδες τον Ιησούν Χριστόν, ουχί Κύριον της δόξης, αλλά ίσον και ανάλογόν τι προς τους φημιζόμενους ως τάχα μεγάλους ηθικοθρησκευτικούς διδασκάλους των διαφόρων εθνών.

Όμως διανοούμενοι περί υμών τα κρείττονα και εχόμενα της σωτηρίας, και ταύτα εξ αγάπης λέγοντες, ευελπιστούμεν ότι υμείς, ως τέκνα της Αγίας Εκκλησίας των Ορθοδόξων, εν η εγεννήθητε, “ου μωμητά” (Δευτ. 32, 5), θα τείνητε ευήκοον το ους υμών εις την ταπεινήν και παρά ανθρώποις εξουθενημένην φωνήν της ημετέρας Μετριότητος, ελαχίστου Πατριάρχου της Μεγάλης ταύτης Εκκλησίας, και θα αποκαθήρητε υμάς τε αυτούς και τον οίκον της οργανώσεως υμών από των αποδιδομένων εις υμάς θυνείων ιδεών και αντιλήψεων, προτιμώντες εν παντί την κληρονομίαν των πατέρων ημών, την εις Χριστόν Ορθόδοξον πίστιν. Διό και μετά χαράς και αγάπης χαιρετίζομεν και αύθις υμάς δια του “ως ευ παρέστητε” εις τας αυλάς της δια Χριστόν και δια την ομολογίαν Αυτού καθημαγμένης Μεγάλης Εκκλησίας και επευλογούμεν την τε αγαθήν υμών ταύτην πρόθεσιν και υμάς πατρικώς.

Το δε Φως του κόσμου, ο Χριστός, η ειρήνη του Θεού, η υπερέχουσα πάντα νουν, είθε να φουρή υμάς τε και τας καρδίας υμών και τα νοήματα υμών εν Χριστώ» [4].

Με τους εμπνευσμένους και θεοφωτίστους αυτούς λόγους ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος «λίαν εύφρανε τους Ορθοδόξους και κατήσχυνε τους κακοδόξους», για να ενθυμηθώμεν και την αρχήν του Απολυτικίου της προστάτιδος του Φαναρίου Μεγαλομάρτυρος Αγίας Ευφημίας. Έβαλε τέλεια τα

πράγματα στην θέσιν τους και εχάραξε την χρυσήν γραμμήν συμπεριφοράς των πιστών ως προς τις αιρέσεις και τους αιρετικούς. Είθε να έχωμεν και άλλα παρόμοια κείμενα προς δόξαν της Εκκλησίας μας.

[1]. Χατζή, «Lions» Λάιονς.

[2]. Χατζή, ε.α., σελ. 11-13.

[3]. Χατζή, ε.α., σελ. 32.

[4]. Περ. «Εκκλησία» 1996, σελ. 714.

(«Απειλή για την ορθοδοξία μας. Αντιαιρετικός Οδηγός», εκδ. Σωτήρ 1998.)

(Πηγή: Ι.Μ. Γλυφάδας)